

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **K** Česká republika, I, proti žalovanému **I**, o zaplatenie 1 000 000 Kč s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 19 Cbm 1/03-66 zo dňa 11. apríla 2003, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom návrh zamietol, žalobcovi uložil zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 134 Sk do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Z odôvodnenia vyplýva, že žalobca si žalobou uplatnil zaplatenie zmluvnej pokuty pre porušenie zmluvnej povinnosti, pričom návrh bol na súde podaný dňa 30. septembra 2002, t. j. po márnom uplynutí štvorročnej všeobecnej premlčacej lehoty (§ 397 Obch. zák.), ktorá v zmysle § 393 ods. 1 Obch. zák. začala plynúť dňom porušenia povinnosti – najneskôr dňom 31. decembra 1997. Nakoľko žalovaný v konaní premlčanie práva žalobcu namietol, súd ho v zmysle § 388 ods. 1 Obch. zák. nemohol žalobcovi priznať a návrh preto bez skúmania ďalších okolností zmluvného vzťahu účastníkov zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie v zákonnej lehote. Upozornil na aplikáciu ust. § 405 ods. 2 Obch. zák., a to tak, že právo na zaplatenie totožnej zmluvnej pokuty za totožné porušenie zmluvnej povinnosti žalovaným uplatnil žalobca už návrhom zo dňa 4. októbra 2001, avšak vo veci nebolo rozhodnuté, nakoľko sa konanie zastavilo pre nezaplatenie súdneho poplatku. Tvrdí, že s poukazom na ust. § 405 ods. 2 Obch. zák., právo uplatňované v konaní dotknutom týmto odvolaním (návrh na začatie konanie 30. septembra 2002) teda premlčané nie je, preto navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K odvolaniu sa podaním zo dňa 31. júla 2003 vyjadril žalovaný. Uviedol, že podľa ust. § 391 Obch. zák. začína premlčacia doba plynúť odo dňa, keď sa toto právo mohlo uplatniť na súde, a to je august 1997, kedy žalovaný listom zo dňa 7. augusta 1997 odmietol akceptovať objednávky žalobcu pre plne vyťaženú výrobnú kapacitu. Keďže podľa ust. § 397 Obch. zák. premlčacia doba je štyri roky, uvedené odmietnutie žalobcom prezentované ako porušenie zmluvy o exkluzivite z 12. mája 1993 bolo premlčané koncom augusta 2001. Teda, aj návrh zo 4. októbra 2001 je podaný po lehote premlčania, a preto opätovne pripomína vznesenú námietku premlčania. Ďalej uvádza, že medzi žalobcom, ktorý síce prejavil záujem o kúpu tovaru a v konečnom dôsledku predložil návrh na uzavretie kúpnej zmluvy, tento záujem žalovaný z prevádzkových, ale zrejme aj ďalších dôvodov, nemohol akceptovať. Preto žalovaným žiadna kúpna zmluva o dodávkach žalobcom objednaných sviečok uzavretá nebola, to znamená žalovanému nevznikla povinnosť tovar dodať. Skutočnosť, že žalovaný neakceptoval objednávku žalobcu nemožno považovať za porušenie zmluvy o exkluzivite, teda zmluvy o výhradnom predaji, ktorá v zmysle ust. § 745 a § 746 Obch. zák. zaväzuje žalovaného len k tomu, aby nedodával v určenej oblasti inej osobe, než žalobcovi.

Podľa § 747 Obch. zák., jednotlivé predaje podľa zmluvy o exkluzivite sa uskutočňujú na základe samostatných kúpnych zmlúv, avšak na dodanie predmetných sviečok uzavretá nebola. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný nemá povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu, preto navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Podľa ustanovenia § 103 O.s.p., súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Trnava, oddiel: Sro, vložka číslo: 194/T odvolací súd zistil, že žalovaný bol vymazaný z obchodného registra v priebehu odvolacieho konania dňa 10. októbra 2007 na základe uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 K 66/04-781 zo dňa 26. októbra 2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 2. decembra 2006, ktorým bol zrušený konkurz vyhlásený na majetok úpadcu, z dôvodu, že tu nie sú predpoklady pre konkurz, čím bola obchodná spoločnosť podľa § 68 ods. 3 písm. d/ Obch. zák. zrušená.

Podľa ustanovenia § 107 ods. 4 O.s.p., ak po začatí konania zanikne právnická osoba, súd pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom, a ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

Po začatí odvolacieho konania žalovaný, ktorý bol právnickou osobou, zanikol výmazom z obchodného registra bez právneho nástupcu, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o odvolaní žalobcu podľa citovaného ustanovenia zastavil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v súvislosti s § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu, že odvolacie konanie bolo zastavené.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 30. novembra 2007

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v.r.
predsedníčka senátu**

Z